

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., proti povinnej **I. O.**, bývajúcej v D., o **vymoženie 317,16 € s príslušenstvom**, vedenej Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 59 Er 1700/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 22. januára 2014 sp. zn. 11 CoE 155/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Súdny exekútor požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe rozhodcovského rozsudku z 5. januára 2012 sp. zn. I. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila R., so sídlom v B. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Okresný súd Trenčín uznesením z 5. augusta 2013 č. k. 59 Er 1700/2013-12 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že povinná s oprávnenou uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Podľa Obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou Zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré medzi nimi vzniknú budú riešiť dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh

banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ a OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti R. Strany rozhodcovského konania sa tomuto rozhodnutiu podriaďa s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Okresný súd uviedol, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť iný spôsob rozhodovania prípadného sporu než v rozhodcovskom konaní, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedených dôvodov okresný súd podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ex offio zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to v celom rozsahu.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne uznesením z 22. januára 2014 sp. zn. 11 CoE 155/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere nebola individuálne dojednaná a jej obsah povinná nemohla ovplyvniť. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Odvolací súd ďalej uviedol, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Záverom uviedol, že uvedená rozhodcovská doložka spôsobila hrubý nepomer v neprospech spotrebiteľa a okresný súd správne právne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), odňali oprávnenej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 221/2012, 2 ECdo 35/2013, 2 ECdo 87/2013, 2 ECdo 145/2013, 2 ECdo 15/2014, 2 ECdo 39/2014, 2 ECdo 49/2014, 2 ECdo 87/2014, 2 ECdo 124/2014, 2 ECdo 138/2014, 2 ECdo 176/2014, 2 ECdo 244/2014, 2 ECdo 246/2014, 1 ECdo 95/2014, 3 ECdo 194/2013, 4 ECdo 198/2013, 5 ECdo 122/2013, 5 ECdo 34/2014, 7 ECdo 318/2013, 7 ECdo 2/2014, 7 ECdo 63/2014, 7 ECdo 112/2014, 8 ECdo 127/2014, 8 ECdo 187/2014, 8 ECdo 211/2014, 8 ECdo 227/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdennej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol

procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová